

Arrest

nr. 238 055 van 7 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 9 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juli 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen in augustus 2018 en heeft zich vluchteling verklaard op 12 september 2018.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 12 maart 2019 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 9 augustus 2019.

1.3. Op 5 september 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Algerijnse nationaliteit te bezitten en een Arabische moslim te zijn afkomstig van Ammi Moussa, Wilayat Relizane. U heeft uw lager onderwijs afgerond om vervolgens op uw zeventiende te gaan werken. U omschrijft zichzelf als analfabeet omdat u geen Arabisch kan lezen. U leefde tot aan uw vertrek uit Algerije samen met uw moeder K.(...) K.(...), uw zussen G.(...) N.(...) en L.(...) en uw broer M.(...). Uw zus S.(...) is gehuwd en woont in Ain Tariq. Uw broers G.(...) A.(...) (o.v. X ; CG 00/15383), G.(...) M.(...) (o.v. X ; CG X) en G.(...) H.(...) (o.v. X ; CG X) zijn vnl. omwille van socio-economische redenen naar België gekomen en dienden een verzoek om internationale bescherming in. Uw vader G.(...) T.(...) is in 1997 overleden, hij was werkzaam op de groentemarkt. Vanaf ongeveer 2015 werkte u in Oran voor een zekere B.(...) M.(...). Hij ging vaak naar Spanje met zijn gezin en u moest zijn huis in Oran dan bewaken. Hij liet u documenten ondertekenen waarvan u de inhoud niet begreep. Hij regelde een paspoort voor u alsook visa voor Spanje. U reisde verschillende malen samen met hem mee. Hij liet u vervolgens achter in een café in Spanje om zaken te gaan regelen en vervolgens diende u tal van documenten voor hem te ondertekenen. In 2017 reisde u een derde maal naar Spanje. In september 2017 verloor u uw paspoort in een pizzeria in Alicante en diezelfde dag vernam u van uw zus L.(...) dat er mensen van de belastingen waren langsgekomen op zoek naar u. Sindsdien had u geen contact meer met Mr. B.(...). U bleef nog tot augustus 2018 in Spanje, meer bepaald in Bilbao waar u werkte als seizoenarbeider in de pluk. U bent vervolgens in augustus 2018 in België aangekomen waar u verbleef bij uw broers om vervolgens op 12 september 2018 een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw Algerijnse identiteitskaart, uw bewijs van vrijstelling legerdienst, uw Algerijnse rijbewijs uitgegeven op 30/10/2017 te Oran, uw handelsregisternummer, een 'extrait de roles' en een brief dd. 13/5/2018 van de BNA (Banque Nationale d'Algérie, afdeling Oran) waarin u wordt aangemaand uw schuld van 8000000 DA te voldoen. Er zouden in Algerije bij uw familie nog documenten liggen in verband met uw problemen, deze stukken zouden te maken hebben met het register en de belastingen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Zo vermeldt u dat u omwille van een bacterie enorm bent vermagerd en u hiervoor nog steeds medische opvolging krijgt, doch op dit moment krijgt u geen medicatie meer omdat het centrum de beslissing afwacht van het CGVS (CGVS p.2). Dit gegeven wordt op zich niet betwist. U heeft tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS echter nergens aangehaald dat u, omwille van uw gezondheidssituatie, niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen. U formuleerde ook geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het onderhoud, dat op normale wijze heeft plaatsgevonden en waarbij er geen problemen werden vastgesteld. U kreeg de kans om op gelijk welk moment aan te geven als u een pauze nodig had (zie notities van het persoonlijk onderhoud in uw administratief dossier).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus en wel om volgende redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de redenen waarom u uw thuisland hebt verlaten en er niet naar kan terugkeren niet ressorteren onder één van de criteria van de Conventie van Genève. U hebt het land niet verlaten omdat u werd vervolgd omwille van uw politieke overtuiging, uw religie, uw nationaliteit, uw etnische origine of omdat u tot een bepaalde sociale groep zou behoren, maar louter omwille van gemeenschappelijke redenen: u durft niet naar Algerije terug te keren omdat u in Spanje via

uw zus in september 2017 vernam dat u door de bank en de belastingdienst gezocht wordt daar u de som van 8 miljoen Algerijnse Dinar verschuldigd bent. U stelt als analfabeet misbruikt te zijn door Mr. B.(...) en nu ten onrechte te worden gezocht wegens fraude (CGVS, p. 8 en 9 ; Vragenlijst CGVS). Deze door u aangereikte motieven hebben, en zoals reeds werd aangestipt, geen uitstaans met de Vluchtelingenconventie.

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b) van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar Algerije. U stelt immers nooit politiek actief te zijn geweest, nooit problemen met de Algerijnse autoriteiten te hebben gehad en daarenboven vrijgesteld te zijn van uw legerdienst en dit omwille van uw geboortjaar 1985 (CGVS, p. 11; Vragenlijst CGVS punt 3.1; 3.2; 3.3). U maakt verder niet aannemelijk waarom u zich tot op heden nog niet tot uw autoriteiten hebt gericht om hen persoonlijk in te lichten over de malafide praktijken van Mr. B.(...) die misbruik heeft gemaakt van uw naïviteit waardoor u nu ten onrechte zou worden gezocht. U beweert tout court niet terug te kunnen omdat u direct zal worden gearresteerd, doch dit zijn louter blote beweringen. Verder geeft u zelf toe dat u in eigen persoon een klacht moet indienen. Zo hebben uw zussen reeds stappen ondernomen om de man in kwestie te zoeken (CGVS, p. 12). Uit niets blijkt dat u de Algerijnse autoriteiten zou moeten vrezen of niet zou kunnen rekenen op een correcte rechtsgang moest het al tot een rechtszaak komen.

Verder dient nog aangestipt dat u reeds in september 2017 een vrees koesterde bij terugkeer naar Algerije doch dat u in Spanje geen verzoek heeft ingediend omdat Spanje niet ver is van Algerije en ze u kunnen terugsturen (CGVS, p. 10). Het hoeft geen betoog dat deze houding afbreuk doet aan de door u beweerde vrees.

De door u neergelegde documenten hebben betrekking op uw identiteit en gegevens die niet betwist worden, doch deze zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Wat betreft het niet kunnen voorleggen van uw Algerijns paspoort en dit omdat u verklaart het desbetreffend document verloren te zijn in Spanje, dient er te worden vastgesteld dat de omstandigheden waarin u uw paspoort bent verloren dubieus te noemen zijn. Zo was u in september 2017 in de pizzeria aan het eten samen met die man (B.(...)), het paspoort lag naast u en ineens was het verdwenen (CGVS, p. 10). U heeft het nog gezocht in de pizzeria maar tevergeefs. Deze door u verklaarde gang van zaken wekt al enige verbazing, dat hoeft geen betoog. Verder blijft u vaag waarom u daarna nooit bij de Spaanse en de Belgische en / of Algerijnse autoriteiten melding heeft gemaakt van het verlies van uw paspoort en / of geen nieuw paspoort heeft aangevraagd, dit terwijl u zelf toegeeft dat u dit in sé wel kan regelen (CGVS, p. 12). U beweert dat u in Spanje geen aangifte van verlies heeft gedaan omdat uw visum bijna vervallen was (CGVS, p. 9). Er op gewezen dat net in dit geval het belangrijk is dat u aangifte ging doen, werpt u op dat u niet kan lezen en schrijven en u bang was omdat u bij terugkeer in Algerije zal gearresteerd worden (CGVS, p. 9). Naar het einde van het persoonlijk onderhoud werd u geconfronteerd met informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, waaruit blijkt dat uw visum nog tot juni 2018 geldig was, en dus niet in september 2017 bijna verlopen was, zoals u eerder verklaarde. U had gezien bovenvermelde informatie over uw visum wel degelijk meer dan genoeg tijd om het verlies van uw paspoort aan te geven. Uw antwoord hierop is enkel een herhaling van uw relaas, namelijk dat die meneer u in een café had achtergelaten, u uw paspoort kwijt was doch het visum nog geldig was maar u niet naar de autoriteiten kon omdat u geen Arabisch en Frans spreekt en u riskeert om meteen te zullen worden gerepatriëerd (CGVS, p. 13). Deze argumenten houden totaal geen steek en er rijst het vermoeden dat u doelbewust de Belgische autoriteiten tracht te misleiden aangaande de door u afgelegde reisweg.

Tot slot heeft u geen concreet idee wat de inhoud is van de documenten die in het bezit zijn van uw familie in Algerije en die u in de toekomst, via uw broer die vanuit België op reis gaat naar Algerije, eventueel zult verkrijgen. U hiernaar gepeild, komt u immers niet verder dan vaag te stellen dat het te maken zal hebben met het register en de belastingen (CGVS, pp. 11 en 12). Moest u menen dat deze documenten uw verzoek zouden kunnen staven, kan er toch vanuit gegaan worden dat u zich op zijn minst expliciet over de inhoud zou hebben laten informeren.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Volledigheidshalve dient het volgende te worden opgemerkt. In hoofde van uw broer A.(...) werd er door het CGVS in 2001 een technische weigering genomen en dit omwille van het zich niet aanbieden voor 'het persoonlijk onderhoud' (anno 2001 gehoor in dringend beroep). De Dienst Vreemdelingenzaken heeft in 2002 in hoofde van uw broer M.(...) een '26 quater' opgesteld omdat hij zich nooit bij hen heeft aangeboden. Beide broers hebben echter wel via een andere procedure hun verblijf in België kunnen regelen. Het CGVS heeft op 20 november 2013 in hoofde van uw broer H.(...) een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het bedrieglijk karakter van zijn relaas. Hij is hiertegen nooit in beroep gegaan. U verklaart dat hij actueel illegaal in België verblijft.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en onderneemt hij een summiere poging om de weigeringsmotieven te verklaren of te weerleggen.

Verzoeker voert aan dat hij analfabeet is en dat hij gebruikt werd door mijnheer B. om allerlei illegale feiten te plegen waarvoor hij thans wordt gezocht in Algerije. Hij kan naar eigen zeggen niet terugkeren naar Algerije omdat hij er onmiddellijk zal gearresteerd worden en zal veroordeeld worden. Verzoeker vertrouwt de Algerijnse politie niet en vreest dat hij geen eerlijk proces zal krijgen omwille van de corruptie aldaar en de macht die mijnheer B. heeft. Dat verzoeker zich terecht zorgen maakt over het krijgen van een eerlijk proces omdat corruptie nog steeds een groot probleem vormt in Algerije, zelfs tot in de hoogste rangen, moet blijken uit het door hem geciteerde artikel "*Corruption : les Algériens stupéfaits*" van Le Point van 9 augustus 2019 en het artikel "*Weer massaprotest in Algerije: "De hele bende moet uitgeroeid worden"*" van Het Laatste Nieuws. Gelet op deze informatie meent verzoeker dat het aldus duidelijk is dat hij geen enkele garantie heeft op een eerlijk proces en dat hij terecht vreest om onterecht opgepakt en veroordeeld te worden. Hij meent dan ook dat hij wel degelijk in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Ter terechtzitting legt verzoeker een uittreksel neer van zijn strafregister, gedagtekend 16 januari 2020, waaruit blijkt dat er een aanhoudingsmandaat is in hoofde van verzoeker omwille van een ongedekte cheque.

2.2.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat (i) de redenen waarom hij zijn thuisland heeft verlaten en er niet naar kan terugkeren (hij stelt als analfabeet misbruikt te zijn door Mr. B. en dat hij nu ten onrechte wordt gezocht wegens fraude) niet ressorteren onder één van de criteria van de Conventie van Genève, (ii) hij evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat er in zijn hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval hij zou terugkeren naar Algerije daar (1) hij stelt nooit politiek actief te zijn geweest, nooit problemen met de Algerijnse autoriteiten te hebben gehad en daarenboven vrijgesteld te zijn van zijn legerdienst, (2) hij niet aannemelijk maakt waarom hij zich tot op heden nog niet tot zijn autoriteiten heeft gericht om hen persoonlijk in te lichten over de malafide praktijken van Mr. B. die misbruik heeft gemaakt van zijn naïviteit waardoor hij nu ten onrechte zou worden gezocht en (3) uit niets blijkt dat hij de Algerijnse autoriteiten zou moeten vrezen of niet zou kunnen rekenen op een correcte rechtsgang moest het al tot een rechtszaak komen, (iii) hij reeds in september 2017 een vrees koesterde bij terugkeer naar Algerije doch hij in Spanje geen verzoek heeft ingediend, houding welke afbreuk doet aan de door hem beweerde vrees, (iv) de door hem neergelegde documenten betrekking hebben op zijn identiteit en gegevens die niet betwist worden, en deze niet van dien aard zijn om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen, (v) de omstandigheden waarin hij zijn paspoort zou zijn verloren dubieus te noemen zijn, hij verder vaag blijft waarom hij daarna nooit bij de Spaanse en de Belgische en/of Algerijnse autoriteiten melding heeft gemaakt van het verlies van zijn paspoort en/of geen nieuw

paspoort heeft aangevraagd, dit terwijl hij zelf toegeeft dat hij dit in sé wel kan regelen en dan ook het vermoeden rijst dat hij doelbewust de Belgische autoriteiten tracht te misleiden aangaande de door hem afgelegde reisweg en (vi) hij geen concreet idee heeft wat de inhoud is van de documenten die in het bezit zijn van zijn familie in Algerije en die hij in de toekomst, via zijn broer die vanuit België op reis gaat naar Algerije, eventueel zal verkrijgen terwijl er toch kan vanuit gegaan worden dat hij zich op zijn minst expliciet over de inhoud zou hebben laten informeren moest hij menen dat deze documenten zijn verzoek zouden kunnen staven.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 5 september 2019 (CG nr. 1818510), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij niet naar Algerije durft terug te keren omdat hij in september 2017 in Spanje via zijn zus vernam dat hij door de bank en de belastingdienst gezocht wordt omdat hij de som van 8 miljoen Algerijnse Dinar zou verschuldigd zijn. Volgens verzoeker werd hij als analfabeet misbruikt door mijnheer B. om allerlei illegale feiten te plegen en wordt hij nu ten onrechte gezocht wegens fraude. Hij beweert dat hij bij terugkeer naar Algerije onmiddellijk zal worden gearresteerd.

De Raad stelt vast dat deze feiten, zo ze al op enige waarheid zouden berusten, louter gemeenrechtelijk van aard zijn en geen verband houden met één van criteria zoals bepaald in de vluchtelingenconventie, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

Gelet op het geheel van de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bovendien op goede gronden dat er evenmin redenen zijn om verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet toe te kennen aangezien hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in zijn hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval hij zou terugkeren naar Algerije.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat hij geenszins aantoonbaar een nood te hebben aan internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter herhalen van en volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en speculaties van zijnentwege en het poneren van een gegronde vrees voor vervolging dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag de motieven van de bestreden te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken. Ook een loutere verwijzing naar algemene informatie over de hoge graad van corruptie in Algerije kan op zich niet volstaan om aan te tonen dat in hoofde van verzoeker een nood aan internationale bescherming dient te worden aangenomen. In de door verzoeker aangehaalde informatie wordt overigens nergens gewag gemaakt van corruptie binnen het gerechtelijk apparaat. Integendeel, de Raad leest in het artikel *“Corruption : les Algériens stupéfaits”* van Le Point van 9 augustus 2019 dat de Algerijnen verbijsterd zijn door de omvang van de corruptie die door het rechtssysteem is onthuld. In het artikel wordt gesproken over ambtenaren en zakenlieden die voor de rechtbank worden gebracht en over voormalige ministers die onder aanhoudingsmandaat worden geplaatst in het kader van onderzoeken naar corruptieschandalen in Algerije en die worden vervolgd wegens verkwisting, machtsmisbruik en ambtsmisbruik. Andere voormalige ministers werden volgens het artikel in voorlopige hechtenis geplaatst. Voorts leest de Raad dat ook voormalig premier Ahmed Ouhaviah onder aanhoudingsmandaat werd geplaatst en wordt vervolgd voor het toekennen van onrechtmatige voordelen, het afsluiten van contracten in strijd met wettelijke bepalingen, het verspillen van publieke middelen, machtsmisbruik en ambtsmisbruik. Zijn voorganger bevindt zich in dezelfde situatie. De schandalen betreffen bovendien niet alleen voormalige hooggeplaatste ambtenaren en politici. Ook de huidige minister van toerisme werd door het Hooggerechtshof onder gerechtelijk toezicht geplaatst. De juridische procedures in het kader van onderzoeken naar corruptie nemen bovendien toe sinds het aftreden van Abdelaziz Bouteflika. Geen dag gaat voorbij zonder dat een bedrijfsleider of -manager zich voor, vaak zware, aanklachten moet verantwoorden voor een rechter. Uit het voorgaande blijkt aldus dat het Algerijnse gerechtelijk apparaat op grote schaal corruptieschandalen blootlegt, onderzoekt en vervolgt en dat hierbij niemand uit de politiek of de zakenwereld wordt ontzien. Het voorgaande indachtig toont verzoeker geenszins aan dat hij zich niet tot zijn autoriteiten zou kunnen

richten om de malafide praktijken van mijnheer B., die misbruik heeft gemaakt van zijn naïviteit, aan te klagen, noch dat hij niet zou kunnen rekenen op een correcte rechtsgang moest het al tot een rechtszaak komen. Hij slaagt er dan ook allerminst in zijn vrees dat hij onterecht zal opgepakt en veroordeeld worden en dat hij niet op een eerlijk proces zal kunnen rekenen, aannemelijk te maken.

De door verzoeker bijgebrachte documenten (zijn Algerijnse identiteitskaart, een bewijs van vrijstelling legerdienst, zijn Algerijns rijbewijs, zijn handelsregisternummer, een 'extrait de roles' en een brief dd. 13 mei 2018 van de Banque Nationale d'Algérie, afdeling Oran waarin hij wordt aangemaand om zijn schuld van 8000000 DA te voldoen) kunnen geen ander licht werpen op het voorgaande en zijn dan ook niet van dien aard om de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming om te buigen. Ook de ter terechtzitting neergelegde kopie van zijn strafregister doet geen afbreuk aan het voorgaande aangezien het aanhoudingsmandaat dat er in hoofde van verzoekende partij is betrekking heeft op een ongedekte cheque. Uit niets blijkt dat dit gegeven valt onder de criteria van de Conventie en voorts kan verzoeker niet aannemelijk maken dat hij niet zou kunnen buigen op een eerlijk proces.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de motivering onverminderd gehandhaafd en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen. Verzoeker toont voor het overige geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Algerije zou hebben gekend of zal kennen.

2.5. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Algerije actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.7. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.8. Waar verzoeker *in fine* vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen teneinde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële

elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend twintig door:

Mevr. M.-C. GOETHALS, kamervoorzitter,

Dhr. R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS